

sker at støtte et initiativ til at forbedre partikelforureningen i København og andre større byer – det drejer sig primært om København i det her tilfælde, hvor man har fået afslag.

Der dør jo mange hundrede mennesker af partikelforurening i Danmark hvert år. Det er et område, der har været fokus på i mange år, og der har været mange forslag til, hvordan vi kan forsøge at gøre noget ved det. Regeringen har siddet og ikke ønsket at gøre noget som helst ved det andet end at yde nogle klatskillinger.

Derfor takker jeg selvfølgelig også for, at man nu føler sig presset til at nedsætte endnu et udvalg i regeringsregi for endnu en gang at finde ud af, om man måske kan ændre en lovgivning, der måske kan føre til nogle forbedringer.

Jeg synes simpelt hen, at det her måske er et af de mest tydelige og mest pågående miljøproblemer i Danmark, vi har tilbage. Det er det, regeringens eget Institut for Miljøvurdering, ledet af Bjørn Lomborg, har peget på.

Kan der ikke gøres noget? Hvordan kan vi vide, at hensynet til erhvervslivet ikke igen vil sætte en stopper for at gøre noget ved det her problem, når regeringens udvalg er færdige engang om – hvis jeg har forstået det rigtigt – et års tid?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at jeg tager hr. Martin Lidegaards spørgsmål i den allerbedste, positive ånd, for jeg tror, at Det Radikale Venstre og regeringen deler ønsket om muligheden for at indføre miljøzoner.

Jeg vil sige til hr. Martin Lidegaard, at regeringen har bestræbt sig på i de år, der nu er gået, og hvor der har været en meget, meget tæt og hyppig dialog med Københavns Kommune, at forsøge at tilvejebringe et grundlag, der kunne gøre, at man kunne indføre miljøzoner. Men vi har måttet erkende, at på trods af alle de bestræbelser, der er blevet gjort – og der er blevet gjort mange! – for at imødekomme Københavns Kommune, har vi måttet erkende, at der ikke er hjemmel til det i den nuværende færdselslov.

Jeg skal da sige, at det er beklageligt, at man er nået til den konklusion, at der altså desværre er en meget stor kløft mellem det, som lovgivningen i dag giver hjemmel til, og det, som kommunerne ønsker sig, og derfor har vi også taget den logiske konsekvens af den problemstilling, og det er at tage initiativ til nu at undersøge muligheden for at skabe et lovgrundlag – vel at mærke et lovgrundlag, der så kan behandles til

efteråret i Folketinget. Så der er altså ikke tale om et langvarigt udvalgsarbejde, men om målrettet arbejde.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det var svar på det spørgsmål. Hr. Martin Lidegaard for sin sidste korte bemærkning.

Kl. 12.20

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg må sige, at jeg tror, at de danskere og københavnere, der sidder og kigger på det her udeomkring i de små hjem, undrer sig over, at når vi ved, at antallet af dieselkøretøjer er stærkt stigende og har været det i flere år, og antallet af tunge køretøjer i byen er stærkt stigende og har været det i flere år, så er det først nu, hvor oppositionen forsøger at fremlægge et lovforslag, der kan skubbe i den rigtige retning, at regeringen agerer og tager initiativ til at ændre en lovgivning, som man åbenbart har vidst i mange år ikke var fyldestgørende. Ministeren har jo ret i, at der har været utrolig meget snak frem og tilbage, men det er jo ikke et nyt problem, det er et gammelt problem. Vi har banket på dørene, og vi har forsøgt at råbe ministeren op, og hver gang har vi fået at vide: Jo, det er også rigtigt, at det er et stort problem osv.

Men o.k., jeg forstår det sådan, at vi har fået tilsagn om, at vi får en regelændring, der kan bidrage effektivt til at nedsætte partikelforureningen pr. 1. januar 2007. Er det rigtigt?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil først sige til hr. Martin Lidegaard, at det ikke er ikke en helt korrekt fremstilling af sagen. Sagens kerne er, at vi har bestræbt os mest muligt på at se på, om ikke vi kunne godkende en etablering af en forsøgsordning for Københavns Kommune. Det har vi brugt meget tid på, og det har været, fordi vi hellere ville træffe en beslutning nu, så der kunne igangsættes en forsøgsordning.

Det har så vist sig ikke at være muligt, og det er altså først nu, vi er nået til den erkendelse, at § 92 altså ikke hjemler mulighed for at lave forsøgsordninger af den karakter, som kommunerne måtte ønske det.

Og så har vi da truffet en meget klar, hurtig politisk beslutning om, at vi nu går i gang med et arbejde, der selvfølgelig skal forsøge at finde et lovgrundlag for at klare det her og lave en